

G

G

- СВАТІТЕЛЬ, α. ἄρσ. Ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
 СВАТІТЕЛЬСКІЙ, αλ, σε. ἐπιθ. ἱεραρχικός. ὁ τοῦ ἱεράρχου.
 СВАТОСТЬ, η. θηλ. ἁγιότης.
 СВАТЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ. ἅγιος.
 СВАТЫ́НА, η. θηλ. ἁγιосύνη.
 2) = ὠσβαщеніе 2. σημασ.
 СВАТЬВА, ςι. θηλ. = σβαщеніе.
 СВАЩЕНІЕ, ἱα. οὐδ. ἁγιασμός, ἁγίασμα. = ὠσβαщеніе. 2) ἱεράτευμα.
 СВАЩЕННИКЪ, α. ἄρσ. ἱερεύς.
 СВАЩЕННИЧЕСКІЙ, αλ, σε. ἐπιθ. ἱερατικός, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἱερατεῖον, ἢ εἰς ἱερέα. = Ἱερέϊκίη.
 СВАЩЕННИЧЕСТВО, α. οὐδ. ἱερατεία.
 СВАЩЕННОДѢЙСТВІЕ, ἱα. οὐδ. ἱερουργία, μυσταγωγία (ἱεροπραξία).
 СВАЩЕННОДѢЙСТВО, α. οὐδ. = τῷ προηγ.
 СВАЩЕННОДѢЙСТВІЮ, еши. -ствоваχз. ἱερουργέω-ῶ (ἱεροπραττω).
 СВАЩЕННОДѢЙНУ. ἐπιρ. ἱεροπρεπῶς.
 СВАЩЕННОНАЧАЛНИКЪ, α. ἄρσ. ἱεράρχης, ἀρχιεράρχης.
- СВАЩЕННОПРОСВѢДНИКЪ, α. ἄρσ. ἱεροκήρυξ.
 СВАЩЕННЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ. ἱερός.
 СВАЩЕНСТВО, α. οὐδ. ἱεροσύνη.
 СВАЩѢ, ΤΗΣИ(ῶ). παρτ. σβαττήχз. = ὠσβαщάю. Σμεσ. καὶ παθ. -σα. = ὠσβαщάюса.
 СГАРЯЮ, еши (ἀμτβτ.). ἄορ. σγορβѣχз. μ. σγορрю, ἴши. καίομαι, κατακαίομαι, καυσόομαι-οῦμαι. Σμτχ. παθ. σгарѣмый, αλ, σε. καίόμενος, ἀντὶ τῆς σгаряющій. παρβλ. горю.
 СГНВЯЮ, еши. ἄορ. согнѣχз. μ. согнѣ, ἴши. πτύσσω, συμπτύσσω, συστέλλω. Σμεσ. καὶ παθ. -са. -μαι. Σμτχ. παθ. χρ. ἄορ. согнѣтый, καὶ согнѣный, αλ, σε. συνεσταλμένος, συνεπτυγμένος.
 СГДЦЯЮ, еши. μ. -цид, стѣши. πυκνώω-ῶ, καταπυκνώω-ῶ, συμπυκνώω-ῶ, πήγνυμι, συμπήγνυμι, συμπήσσω. = ὠгдцѣю. Σμεσ. καὶ παθ. -са. -μαι. = ὠгдцѣвѣю.
 СДОУНОВЕНІЕ, ἱα. οὐδ. σύμπνοια, ὁμόνοια, συμφωνία.
 СЕБѢ. (ἀντωνυμ. αὐτοπαθής, πτωσ. γεν. παντός γένους,